

[Finansministeren.]

en skattnedsættelse på 800 mill. kr. Selv om man gik ind på oppositionens planer i øvrigt, er der højst tale om besparelser på 150 mill. kr., så det vil altså sige en forringelse af statsfinanserne på 650 mill. kr. Dette ville betyde, at hele det kasseoverskud, og ikke det mærkværdige overskud, man stadig taler om fra oppositionens side, men det reelle kasseoverskud, som der er udsigt til, ville forsvinde. Det ville også betyde, at kasseoverskuddet ifølge sagens natur ville blive mindre end det foregående år; det ville atter betyde et pres på hele vor økonomi til stor skade for denne og til stor skade for det omkostningsniveau, som det ærede medlem hr. Poul Møller — jeg synes nok noget letsindigt — tog frem her til sidst.

Derfor beklager jeg som sagt, at oppositionen ikke kan gå med til årets udskrivningslov. Jeg må fastholde, at havde man fulgt de tankegange, som oppositionen har fremført, ville det komme til at gå dårligere herhjemme.

Foged: Jeg skal ikke komme med mange tilføjelser til det, jeg allerede har sagt. De budgetter, vi diskuterer i dag, vil jo i løbet af et års tid foreligge som noget virkeligt, og medens i dag påstand står mod påstand, vil virkeligheden til den tid afsløre, hvem der havde ret. Det har i de senere år vist sig, at oppositionens bedømmelse har været rigtigere end den højtærede finansministers.

Over for den højtærede finansministers pointering af, at det skal være reelle ting, vi tager ind i besparelserne, må jeg måske givet et eksempel. Hvis vi tager en lørevet indtægt og siger, den får en skattelettelse på 700 kr., så er det rigtigt, hvad der hele tiden køres frem med, at der kan blive en udgift af social art, fordi vedkommende ikke mere får en eller anden lettelse; det kan være børnetilskud eller den slags. Det skal ikke slå meget fejl, at hvis der bliver en skattelettelse på 700 kr., vil der nok blive forøgede udgifter til 100 à 200 kr., som vedkommende selv må påtage sig. Men der er dog en reel forbedring på 500 kr. tilbage, og det er det, der er tilsigtet for vedkommende borger. Dertil kommer,

at når man i stedet for at lade disse udgifter gå over stat, kommune eller sygekasse, eller hvad det nu kan være, lader borgerne administrere selv, vil udgiften falde væsentligt, fordi den enkelte person administrerer lidt mere ansvarligt end de offentlige kasser. Det er den udvikling, vi ønsker fremmet, og det er derfor, vi har fremsat vort skatte-reformforslag.

Der har flere gange været talt om børnetilskuddene. De 80 mill. kr. som besparelse i børnetilskud er et reelt tal. Må jeg i denne forbindelse gøre opmærksom på, at hvis vort skatte-reformforslag bliver vedtaget, standser børnetilskuddet ved en skattepligtig indkomst på 12 000 kr. Hvis det drejer sig om en familie med et par børn, svarer en skattepligtig indkomst på 12 000 kr. til en reel indkomst på 20 000 kr., og vi finder det faktisk urimeligt, at en familie med to børn og med en reel indkomst på 20 000 kr. skal have børnetilskud. Med vort syn på sagen er det ikke noget socialt problem mere, og når det ikke er et socialt problem, ønsker vi ikke at tage det op som et sådant.

Det, vi hørte her i dag såvel fra det ærede medlem hr. Axel Sørensen som fra det ærede medlem hr. Niels Andersen og det ærede medlem hr. Sandau om hustrufradragene, er nu nok inspireret af husmandsforeningernes jubilæum. Jeg tror, de ærede medlemmer dengang blev klar over, at det var en udbredt opfattelse, at dette spørgsmål ikke ved denne lovgivning blev ordnet, sådan som det skulle ordnes. Det er en af de ting, som venstres og de konservatives forslag netop tager op til drøftelse; det løser problemerne med hensyn til hustrufradrag. Derfor tror jeg, man skulle interessere sig for vort skatte-reformforslag for at få de ømme punkter, som man vitterlig erkender er til stede, afviklet. Jeg håber, der vil komme en frugtbar diskussion desangående i det år, vi går ind i. Når det ærede medlem hr. Sandau fremdrog hustrufradraget, må det som sagt formentlig have noget med husmandsforeningernes jubilæum at gøre.

Det havde måske været mere interessant, om man ved samme jubilæum havde talt om de nyetablerede; så kunne det hænde, at det radikale parti var blevet klar over, at det standpunkt, man har taget til